

baptist.dk

1

Nummer 1 | 2015 | 162. årgang
Udgivet af Baptistkirken i Danmark

Gospel og kirke

Jubilæumsfest – indtryk fra fire menigheder

Opfordringen til at fejre BaptistKirkens 175 års jubilæum blev i oktober måned fulgt rigtig mange steder. Hvad enten der var gæster fra International Commission (IC) eller ej, blev der planlagt og gennemført mange aktiviteter, der var anderledes end det, vi plejer i kirkerne.

Jan Bylund fortæller fra Hjørring

Bjarne Thorndal fortalte baptisthistorie, bl.a. om Ole Føltved, den første baptistpionér i Vendsyssel. I en bod i kirkens café

solgtes ting til fordel for jubilæumsindsamlingen. Uden for kirken havde vi rejst et 8 meter højt klatretårn. Her blev der bagt pandekager på bål i regn. Og der var kø ved klatreseler og pander – med megen god snak.

Jubilæet havde også internationalt præg med klovnerier på City-scenen af to venner fra Lubin i Polen. Til aftensmad lavede burmesiske venner spændende og stærk mad. Der var forskellige spil, og Anne Læssøe og Rasmus Kure fortalte om deres Myanmar-rejse.

Lørdag aften satte vi kirkebænkene ud,

stole ind, tændte stemningsfuldt lys, lyttede til høj musik og deltog i konkurrencer, men væsentligst var lovsangen, ledet af et band fra Sæsing. En ung forkyndte enkelt og klart. På et kors kunne man tænde lys og skrive bønner.

›Kom nu videre – så mit hus kan blive fyldt!‹ var tema for søndagens prædiken. Mange fra Sindal kom med musik og indtryk fra deres jubilæumsuge. Og ugen efter fik vi besøg af 60 fra vores venskabsmenighed i Lubin, Polen.

Mogens Andersen beretter fra Odense

Teamet fra IC blev en inspiration for os i Odense. Ugen har sat tydelige spor: Vi er blevet mere kendt i byen og blandt naboer, vi oplevede et utroligt godt sammenhold på tværs af alle arbejdsgrene, og de unge i menigheden boede i kirken og fik et stærkt fællesskab.

Vi var på gaden hver dag og havde gode samtaler, og mange fandt herefter ind i kirken til en kop kaffe eller deltog i arrangementer – der var over tyve forskellige, som alle gik over forventning. Hver dag var der frokost og aftensmad i kirken, og mange ›fremmede‹ spiste med. Ved loppe-markedet lørdag var der kø ved åbningen. To koncerter trak fulde huse.

Temaet for den afsluttende gospel-

gudstjeneste var ›Pris Gud!‹. Gospelkor og ungdomsband havde kun øvet sammen i ti timer. Resultatet var fantastisk i en helt fyldt kirke. Når vi ser tilbage, er det med stor tak til Gud, fordi Han var med os, inspirerede, gav os kraft og energi og fyldte os med begejstring.

Hanne Weber-Hansen meddeler fra Sindal

I foråret 2014 fik vi tilbud fra IC om hjælp til fire dage med satsning på gospel. Senere forlød det, at vi ikke kunne regne med musikfolk, så Gospel for unge og voksne lørdag-søndag blev til kor-workshop ved egne kræfter. En god weekend sluttede med musikgudstjeneste, og her blev de to gæster fra IC præsenteret. Der blev ikke den udadvendte aktivitet i ugen, som vi havde håbet på.

Mandag-tirsdag begyndte tidligt med bøn. Klokkeren 10 gik det løs med børnegospel, ledet af et musiklærerpår i menigheden! Vi fik to fantastiske dage med 15 børn: Sang og spil to formiddage – og begge eftermiddage fik vi hjælp fra organisationen ›Børn og Tro‹ med kreative aktiviteter. Tirsdag sluttede med ca. 70 deltagere til minigudstjeneste med børnegospel og spisning – Gud, gospel og go' mad! En bragende fest.

Med morgenbøn og børnegospel som god erfaring vil vi fremover satse på dette – så vi *er* kommet lidt videre!

Helle Kvist rapporterer fra Nørresundby

Sikke en fest! Jubilæumsudvalget havde planlagt en *hel* uge med arrangementer hver aften – alle med sang og musik som overskrift. Jubilæums-3G: Gud, Gospel og Go' mad om mandagen sammen med Gospelkoret Shine. Tirsdag aften var en musikalsk oplevelse i særklasse, da ›Lund og Lindholm‹ var på programmet. Bagefter var der tapas og cider til alle.

Onsdag aften var der ›Hele kirken synger‹, hvor 18 sang- og musikkræfter fra menigheden og vores ad hoc-chor medvirkede og glædede en fyldt kirke. Torsdag var det børnenes tur med besøg af Trylle-Andreas. En sjov eftermiddag, hvor der var pizza, sodavand og is til alle.

Fredag/lørdag var lagt i hænderne på professionelle folk med Margrete Grarup som leder af en gospel-workshop, der kulminerede med en flot koncert på Nørresundby Gymnasium. Vi fik en indholdsrig, vellykket uge med mange nye kontakter sluttede søndag med festgudstjeneste – og festmiddag. Læs meget mere på menighedens hjemmeside www.baptistnsb.dk.

Indhold

Gospel og kirke

2 Jubilæumsfest

– indtryk fra fire menigheder

5 Vil vi have gospelfolket ind i kirken?

– leder

6 Oh Happy Day

– interview med Hella Joof

9 Gospelmusik giver større tro

– hvad kan gospel?

12 Er gospelfællesskabet en ny kirke?

– overvejelser

14 Hvorfor synger vi gospel?

– tre bud fra Nørresundby

17 Gospel er frihed

– gospel i historisk perspektiv

20 Wilki leverer dyb lyrik

– anmeldelse

21 Kunsten at følge efter

– portræt af Camilla Westen

24 Rebild Efterskole

– skolen ved bakkerne

26 SKAT førte to menigheder sammen

– Ringsted og Slagelse

28 At komme hjem

– en invitation til bøn

– serie om tro og spiritualitet

Forsiden

[📷] Kenneth Jensen

30 Gospel, glæde – og dåb?

– serie om dåben

32 Glimt

32 Navne

33 Nye medarbejdere med kendskab til Burundi og Rwanda

– samtale med Line og Rasmus Hylleberg

36 Lam i blandet kor

– klumme

Redaktion

Hanne Kiel, redaktør

tf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Bente Jensen, tf. 9829 3302, beje@events.dk

Lone Møller-Hansen, tf. 2347 4015, lonemh@live.dk

Else Skov Villadsen, tf. 7583 4006, else@villadsen.com

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær

tf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:

Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus

Trykkeri: V-Print, Holstebro

Oplag: 3.150

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 2: 27. marts. Deadline 26. januar.

Nr. 3: 22. maj. Deadline 16. marts.

Nr. 4: 10. juli. Deadline 11. maj.

Baptistkirken i Danmark

Sekretariatet

Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S

Tlf. 3259 0708

Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12

E-mail: info@baptist.dk

Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Vil vi have gospelfolket ind i kirken?

Gospel var spået en kort levetid, da genren i begyndelsen af 70'erne var ny i Danmark. Godt 40 år senere er der gospelkor i mange kirker, også baptistkirker.

[≡] Lone Møller-Hansen
[□] Kenneth Jensen

Gospel bliver brugt til evangelisation, hvilket er ukendt i gospelmusikkens hjemland, USA. Dér er det en musikart, der lever især i de sorte kirker, men man laver ikke gospelkor, der henvender sig til mennesker *udenfor* kirken. Utroligt nok er netop Danmark foregangsland i at bruge gospel til at nå mennesker med evangeliet.

Gospel uden kirke er et velkendt fænomen

Gospel bliver sågar brugt i foreninger og virksomheder til teambuilding og underholdning. Mange tænker ikke på, at gospel betyder evangelium, gode nyheder. Vel at mærke nyheden om Jesus Kristus. Men de, der har sunget i et gospelkor, ved, at Heligånden er på spil. Man bliver rørt. Gospelmusikken løser op for følelserne. Ægtepar

oplever ny samhørighed. Mennesker giver slip på social angst. Nogle dropper »lykkepillerne« og oplever ren glæde. Ateister bliver troende. Gud virker, fordi han får lov.

Men det lykkes sjældent at putte gospelkoret ind i en traditionel kirkeramme. Hvorfor ikke? Måske fordi gospelmenne-sker tildales af den frihed, der er i gospelmusikken. De vil gerne være med i et fællesskab, men ser ikke noget behov for at blive medlem af en kirke. Dertil kommer, at langt fra alle korsangere vil sige, at de tror på det, de synger. Det gør dem bare glade – alligevel.

Hvordan kan vi inkludere korene i kirkerne?

Måske kan det slet ikke lade sig gøre, fordi de fleste af os, der er i kirkerne, inderst inde gerne vil have gospelfolket ind i kirken på vores præmisser. Måske skal der vokse tværkirkelige gospelkirker frem, som får deres egne missionale udfordringer. Måske skal vi for en tid leve med disse parallelkirkelige fællesskaber og se, hvad Gud så gør ved det.

At der sker noget i den åndelige verden i gospelkor og -fællesskaber, det er der ingen tvivl om. Men det er ikke sikkert, at der bliver baptistkirker ud af det.

Oh Happy

» Jeg har oplevet, at der er hjælp at få, hvis man bare beder om den. «

Day

Filmen ›Oh Happy Day‹ fra 2004 er instrueret af Hella Joof, der også er en af de tre, der skrev filmens manuskript. Hvorfor blev gospel rammen om denne film? Hvad førte til, at netop ›Oh Happy Day‹ blev valgt som titelmelodi?

[≡] Line Jul Hylleberg
[📷] Art People

Filmens tema er tro og religion, og den skildrer tros-vækkelse. En lille gruppe folkekirkekristne synger i et hendøende landsby-kirkekor. De møder gospelmusikens glæde, da koret i tre uger ledes af en karismatisk, amerikansk gospel-korleder fra Harlem. Korlederen udfordrer kormedlemmerne og indvier dem i gospelmusikens univers, så de til sidst står med hinanden i hænderne og beder til Gud. Hella Joof fortæller om gospel-filmen:

– Det var Lotte Andersen, som spillede hovedrollen, der kom med ideen. Jeg råbte ja, da jeg hørte den! Fra jeg var barn, har jeg elsket at lytte til gospel. Som research til filmen var Lotte og jeg i Los Angeles. Vi var til gospel-gudstjeneste og endte begge med at stå og råbe 'Praise the Lord!' med armene over hovedet. Det er jo enormt medrivende. Det var en ide, jeg fik, da Lotte fortalte om filmen. Den kom bare ned fra oven!

Hvilken gospelsang kan du bedst lide at synge?

– ›This little light of mine‹, der handler om alt det vigtigste: At vi skal lade vores lys skinne, så vi kan inspirere og oplyse hinanden og finde vej i mørket.

Sang har fyldt rigtig meget i din professionelle karriere. ›Oh Happy Day‹ viser, hvordan musik – måske især gospel – kan virke som en særlig kraft, der kan ændre mennesker. Hvordan bruger du selv sang og musik til frisættelse og udvikling?

– Jeg har altid sunget meget. I mit næste liv vil jeg være sanger! Jeg synes, at gospel er vidunderlig, fordi alle kan være med, også selvom man ikke synger godt i klassisk forstand. Måske synger man lidt falsk – men hvis vi er mange nok, gi'r det bare blå tone! Jeg er i gang med at skrive digte, som jeg vil få en god komponist til at komponere nogle melodier til, der ligger godt til mit lille bitte register. Og så vil jeg tage på turné med en trio og synge mine små ballader. ›Hellader‹ skal de måske hedde!

» Vi endte begge med at stå og råbe ›Praise the Lord!‹ med armene over hovedet! «

Hella Joof

Født i november 1962. Mor til Olivea og siden 2010 gift med læge Henrik Jepsen. Uddannet fra Odense Teater i 1989. Begyndte i 2009 at studere teologi på Københavns Universitet.

Filmen ›Oh Happy Day‹ har et gospelkor som centralt tema. Koret, der synger det meste af gospelmusikken i filmen, er ›Opstand Gospel Choir‹, som dirigeres af Hans Christian Jochimsen. Men der er også anden musik. På det musikalbum, der blev udgivet i forbindelse med filmen, er der numre af og med blandt andet Rick Astley, Savage Rose, Laura Illeborg & Jens Lysdahl samt Mahalia Jackson.

De fleste, der har set filmen, husker titelmelodien og kan genkalde sig nogle af komediens sjove scener? Fx scenen, hvor den varmbloodede gospelleder spørger sangerne i det lidt kiksede folkekirkekor, hvad de tror på. De karikerede personer giver utrolig sjove svar. De tror stort set på alt mellem himmel og jord. Hella Joof tror på kærligheden.

›Oh Happy Day‹ handler også om, at mennesker kan handle forkert, altså synde. Hvilke tanker gør du dig om synd? – *Jamen, synd er bare fejl, som vi må prøve at rette op på. Vi gør det, så godt vi kan, og Gud elsker os alle sammen. Jeg tror ikke på helvede og straf. Jeg tror kun på kærlighed.*

Filmens hovedperson, Hanna, som spilles af Lotte Andersen, er gift og har et barn, men hun er en kvinde med tabte illusioner og grå fremtidsudsigter, som i filmen er illustreret ved smukke billeder af danske tågelandskaber. I mødet med den livsbekræftende gospelmusik letter tågen i hendes – og i de andre kormedlemmers – sind og giver forhåbninger om et andet og

bedre liv. Et af de store temaer i filmen er, hvordan man gennem mødet med gospel – og andre mennesker – kan få styrke til at sætte sig selv fri. Har du personligt haft sådan en oplevelse?

– *Jeg har oplevet det at turde slippe fodfæstet i kunst, hoppe ud fra ti-meter vippen og tro på, at der er nogen, der hjælper mig, og at der er hjælp at få, hvis man bare beder om den. Sådan har jeg det, hver gang jeg kaster mig ud i et nyt projekt.*

Har du til sidst et godt råd til læserne om, hvordan man får en glad dag?

– *Man kan starte med at ligge to minutter, efter vækkeuret ringer, og tænke dagen igennem og glæde sig til alle de dejlige mennesker, man skal møde! Og dem, der ikke er dejlige, kan man beslutte ikke skal tegne ens dag. Man kan takke for alt det gode, man har. Og det, man ikke har, kan man huske sig selv på, at man måske ikke har prioriteret. Og at de mennesker, der tilsyneladende har det hele, jo også har smerter i livet. At det er godt, at jeg er mig, og du er dig – og ingen af os ville bytte!*

Gospelmusik giver større tro

Min afhandling og en medlemsundersøgelse i mit gospelkor bekræfter, at det at synge i gospelkor giver større tro, også selvom man ikke kobler gospelmusik og kristendom sammen, da man begyndte at synge.

[≡] Thomas Risager

[📷] Mette Risager

Gospelkoret *Nardus* har gennemført en medlemstilfredshedsundersøgelse. Det var en kvantitativ undersøgelse, der blev ledt af et bestyrelsesmedlem med erfaring fra et landsdækkende markedsanalysebureau. Undersøgelsen blev udført efter bureauets standarder. Blandt andet indgår en pilotundersøgelse med interviews af en tilfældigt udvalgt prøvegruppe, før spørgeskemaet sendes ud.

Medlemstilfredshedsundersøgelsen

Når vi spørger til sangernes tro,

- så siger ca. 61 %, at de tror på Gud
- 10 % angiver, at de ikke tror
- 20 % er i tvivl, om de tror på Gud
- ca. 10 % er uafklarede eller ønsker ikke at svare på spørgsmålet

Men 61 % af sangerne siger altså, at de tror.

➔ Hvad sker der med deres tro, mens de synger gospel?

Af sangerne angiver

- ca. 62 %, at det forstærker deres forhold til tro
- 33 %, at det ikke gør nogen forskel
- ca. 5 %, at de ikke ønsker eller kan svare

At synge gospel forstærker altså forholdet til tro på Gud for 62 % af sangerne.

Hvad er det, der sker?

Gospelkorene er åndelige fællesskaber med stor åbenhed, hvor der ud af mangfoldighed kan skabes stor enhed og tro. I Danmark er mængden af akademisk arbejde omkring gospelkorene ikke stor, men blandt de få arbejder, som findes, skriver Mark Lewis: »At der kan skabes enhed ud af en sådan mangfoldighed viser, at gospelkorene generelt fremkalder de kendetegn på menighed, som mange kirker kun kan drømme om.«¹

Med andre ord sker der ofte det i kormiljøer, hvor hovedparten af deltagerne er fremmede for eller ligefrem lægger afstand til de traditionelle kristne dogmer og den kirkelige tradition, at der dannes et menighedslignende fællesskab, hvor kristne værdier og handlemåder ligger lige under overfladen.

» At synge gospel forstærker forholdet til tro på Gud for 62 % af sangerne. «

I gospelmiljøet skjuler man ikke sine følelser. Det er fuldt ud accepteret at dukke op og proklamere, at man har glædet sig til at synge, for i dag er en lortedag. Man kan tale åbent om tro, tvivl, sorger og glæder. Man følger med i hinandens liv. Og i gospelkoret er det ikke spor underligt at komme til mig og anmode om, at vi i andagten under øvelsen kan bede for vedkommendes problemer eller udfordringer. Min påstand er, at det ikke sker ret ofte forud for gudstjenesterne søndag formiddag.

Vi har oplevet flere dødsfald i vores kor. Også helt unge mennesker, som døde af cancer. Ligesom vi flere gange har oplevet, at korsangere har mistet børn sent i graviditeten. I et gospelkor håndteres den slags med stor åbenhed, mens man i mange kirker vil tackle det med større blufærdighed. Personligt tror jeg, den store åbenhed er sundere.

Et godt eksempel på åbenheden er en kvinde midt i fyrrerne, som fik brystkræft og skulle opereres. Som den naturligste ting i verden kom hun og bad om, at koret skulle bede for hende. Det gjorde vi naturligvis. Min glæde var stor, da jeg samme aften hørte en samtale, hvor en af sangerne, som er frisør, sagde til den kræftramte: »Når du i behandlingerne begynder at tabe håret, så ringer du bare. Om så det er kl. 3 om natten. Så kommer jeg, og så skal vi nok få dig fin!« I mine øjne er det en fantastisk omsorg, som viser, at man hverken er

bange for at være til besvær eller at træde andre over tæerne. Selvfølgelig udfordres fællesskaberne i korene af mennesker, som »fylder meget« eller har mange problemer, men helt generelt er rummeligheden i korene usædvanlig stor. På mange måder har det også skubbet til rummeligheden i Metodistkirken i Odense.

Sangtekster giver troen sprog – og dermed liv

Mange af teksterne i gospelmusikken er udsprunget af digternes personlige liv og kriser, eller de er direkte bibelcitater. Derfor er de også fyldt med drama og følelser. Mange af teksterne er holdt i første persons form. På den måde havner bibelteksterne og de dybt personlige udtryk direkte på sangernes læber, og man flyttes fra at være tilskuer til at være deltager. Samtidig er gospelmusikken i høj grad kropslig. Man bevæger sig og danser. Som sanger lever man sig med krop og sjæl ind i sangens univers.

De samme mekanismer var på spil i den tidlige metodistkirke, hvor Charles Wesleys salmer med nutidigt sprog på moderne melodier satte ord på troen og gav liv til vækkelsen i en sådan grad, at metodisterne blev kaldt det syngende folk.

Korets øvelser bliver gudstjeneste. Forkyndelsen sker i sangen. Budskabet kommer ind under huden, og man er følelsesmæssigt, intellektuelt og kropsligt engageret. Sangerne giver udtryk for, at øvelserne er

¹) Mark Lewis: The diffusion of Black Gospel Music in Postmodern Denmark – How Mission and Music are combining to affect Christian Renewal. Lexington, Kentucky. Emeth Press, 2010, s. 49. (Spredningen af sort gospelmusik i det postmoderne Danmark – Hvorledes mission og musik samvirker til at skabe kristen fornyelse).

ren katarsis, dvs. renselse for sjælen.

Gospelmusikken giver større tro, fordi Bibelens univers og de dybt personlige tekster med smerte, glæde, håb og tro går dybt i hjertet. Der er stor accept af, at man er, som man er. Dermed er der også

tryghed i, at man tør give udtryk for sine følelser, tro og tvivl. Endelig ser vi i korene en høj grad af næstekærlighed udlevet. Man tør engagere sig i hinanden, for overfladerne er alligevel skrællet af.

Thomas Risager

- præst ved Odense Metodistkirke
- tilknyttet gospelkorene Nardus og Emmaus
- 2008-2012: Doctor of Ministry. Wesley Theological Seminary, Washington DC. Afhandling: Sing Unto the Lord.
- gift med Mette, far til 2 piger
- www.thomasrisager.com

Er gospelfællesskabet en ny kirke?

Er gospelfællesskabet en ny kirke? Hvis kirke er dér, hvor evangeliet forkyndes, Kristus lovsynges, kærlighed springer ud mellem mennesker, omsorg næres, nærvær og arbejdsfællesskab samler mennesker, samtidig med at de oplever indre helbredelse, forsoning og lægedom – ja, så er det tværkirkelige gospelfællesskab nok en kirke, men ikke i traditionel forstand.

[☰] Klaus Hønnicke, med i Gospelfællesskabet Bornholms kernegruppe
[🎧] Daniel Larsen, Musikhuset

G læden var stor, da den første gospelgudstjeneste samlede 125 deltagere. Siden voksede antallet ved gudstjenesterne til 152 og 212. Men træerne vokser ikke ind i himmelen. Et år senere brød solen frem over solskinsøen for første gang i laaang tid og 28 graders varme. Jeg husker den umiddelbare skuffelse og forundring, da jeg så udover de 'kun' 90 fremmødte. Alle de kirkefolk, der plejede at støtte op, var sikkert ude i solen, og nyhedens interesse var ved at tage af. Men midt i dette talte Gud stille i mit indre: »*Det er godt nu, for nu er der plads til dem, der ikke kender mig.*«

Det fantastiske var, at størstedelen af deltagerne var fuldstændig kirkefremmede. Siden er deltagertallet steget fra gang til gang og med så mange fremmede ansigter, at vi må spørge igen og igen: *Er du ny her til gospelgudstjeneste?* Glæden leder hen mod den månedlige gospelbrunch med 15-28 deltagere i Væksthuzet i Hasle. Væksthuzet danner også rammen for Crewtime – fester for vores 49 frivillige i 11 praktiske teams.

Gospelkoret AmaZing

En del af gospelfællesskabets vision var et eller flere gospelkor på Bornholm. AmaZing er et selvstændigt kor under folkeoplysningsloven med 77 sangere. Gospelkoret er en vital,

organisk del af fællesskabet, men organisatorisk uafhængig. Her stiftes venskaber og dybe personlige relationer, som er en væsentlig del af drivkraften bag den utrolige glæde, der manifesterer sig i gospelfællesskabets aktiviteter.

Kirke galt i halsen

Tilbage til hovedspørgsmålet. Siden begyndelsen, hvor vi delte visionen med fri- og folkekirker på Bornholm, har alle kirkerne fulgt os med stor glæde og oprigtig støtte. De har med et smil spurgt: »Er I ikke en ny kirke?« Men for gospelfællesskabet har det været alt for tidligt at udlede dette.

Det betyder meget for os, at vi ikke kalder os en kirke, fordi mange af de mennesker, vi henvender os til, har fået kirke galt i halsen. Det er dog uundgåeligt, at de omkringliggende menigheder lægger pres på os, for at vi skal formulere os som en menighedsplantning. Pt. har vi valgt ikke at gøre det pga. vores missionale profil. Vi ønsker altså ikke, at mennesker skal melde sig ud af deres eksisterende menigheder for at melde sig ind i gospelfællesskabet.

Velsignelser

Den forunderlige udvikling i gospelfællesskabet er, at mennesker, der ikke kommer i et kristent fællesskab, finder deres ståsted her. De omtaler gospelfællesskabet som »deres kirke«. Det bringer mine tanker til

» De omtaler gospelfællesskabet som »deres« kirke. ««

Johannes Døberens disciple, der spørger Jesus: »Er du ham, der skal komme?« Faktisk har vi oplevet, at mennesker spørger: »Er I det nye?« Men egentlig er vi bare nogle, der har fået det hele skænket som en herlig gave – igennem enkelpersoners gavmildhed, men også fra Baptistkirken, både lokalt og nationalt.

Vi må bare se på tegnene. Hvad er det, der sker i menneskers liv? Og vi ser familier og ægteskaber blive fornyede, mennesker blive forvandlede, relationer blive genoprettet – Gud virker på trods af os i vores fællesskab. Det er fantastisk at få lov til at være en del af det!

Så kald det kirke eller ej ... – bare jeg må være med!

Gospelfællesskabet Bornholm

- En drøm blev formuleret i 2009
- Lone og Jesper Møller-Hansen deltog i 2012 i en uges workshop med Gospel Church Leadership Community
- En kernegruppe (ledelse) på fem personer formulerede en konkret vision
- Første gospelgudstjeneste i Musikhuset i Rønne 5. maj 2013
- Stiftet som skattegodkendt forening 27. april 2014, pt. 56 medlemmer

Hvorfor synger vi gospel?

[☰] Jens Viggo Drejer
[📺] Lars Jørgensen

Gospelsang forener, hører vi mange steder fra. Brian, Sine-Kirstine og Laila, medlemmer af Gospelkoret Shine i Nørresundby, fortæller om at synge gospel.

» Vi skal ned at synge gospel, og du skal med, for det er lige dig! «

Brian Steen Thomsen Leer

Min mor var indremissionsk, og jeg kan huske, der var bibelkreds i hjemmet. Mor kunne godt lide at synge, og noget af min sangglæde kommer nok derfra. Jeg gennemgik en personlig udvikling, da jeg gik fra at være slagteriarbejder til at arbejde

som handicapmedhjælper og pædagog. Jeg var før vant til den hårde jargon blandt mændene på slagteriet, men nu arbejdede jeg sammen med kvinder, som tilmed roste mig for mit arbejde. En dag kom nogle af dem og sagde: »Vi skal ned at synge gospel, og du skal med, for det er lige dig!« Sådan røg jeg med i Sæby Gospel Choir i 1999, og jeg var bare hooked fra dag ét!

Mange af mine venner er overraskede over, at jeg synger gospel, men jeg er ligeglad, for der sker noget, når man synger sammen. Min kammerat Jørgen og jeg var til gospelfestival i Odense, og jeg blev rørt af noget, da vi stod sammen og sang – noget der er større end mig selv! Vi har det også

rigtig sjovt sammen i koret. Selv efter mandagens træthed på arbejde kører jeg med glæde de 60 km fra Frederikshavn til Nørresundby for at komme til korøvelse, for når jeg kører hjem, er jeg høj af glæde og energi!

Jeg finder en ro og en tryghed i at synge gospel. Jeg er jo vokset op med »Fadervor« på sengen, så når vi synger »Velsignelsen«, føler jeg mig tryk. Jeg kan også godt lide, at jeg kan møde op i kirken uden at blive påduttet en bestemt tro eller medlemskab. Jeg har aldrig følt mig presset, men tværtimod har jeg følt mig meget velkommen og rigtig godt og varmt modtaget. Det synes jeg er en flot gestus!

Sine-Kirstine Larsen

Jeg går ikke i kirke, og jeg er heller ikke medlem af en kirke. Når jeg kommer i en kirke, er det, enten fordi jeg synger med i gospelkoret, eller fordi jeg deltager som lønnet medlem af kirkekoret i folkekirken. Jeg synger gospel, fordi jeg rigtig godt kan lide fællesskabet og sammenholdet i koret, og så er det sjovt at være til korøvelse. Korøvelsen glæder jeg mig til hele ugen. Og jeg får et fantastisk energitilskud til hele den følgende uge. Korets motto: »Vi skal gå hjem gladere, end da vi kom«, gælder rigtig meget for mig!

Min mor er med i koret, og det er rart at have en aktivitet og en interesse, vi er

→ fælles om. Til øvelserne er det os selv, der modtager, men til koncerterne er det os, der har ansvar for at videregive eller formidle energi og glæde. Som solist er det rart at få lov til at stå foran andre og give sin sang. Der er sommerfugle og nerver på forinden, men efter en vellykket koncert oplever jeg en rar fornemmelse og en fantastisk ro i kroppen.

Jeg har fået flere venner ved at gå til gospel, nogle jeg kun ser i koret, men også nye venner, jeg er sammen med udover korets aktiviteter. De venskaber har en ekstra dimension i forhold til mine andre venner. Det er så fedt, at vi kan komme fra helt forskellige verdener, aldersmæssigt, politisk og på alle mulige andre planer, men når vi mødes til kor og synger gospel sammen, så er vi bare ens, og så passer vi bare sammen.

Hvis jeg er trist, kan jeg godt lide at tænke på en sang, som kan få humøret op, eller som trøster mig. Jeg kan specielt godt lide »You raise me up«, fordi det er en sang, alle kan finde støtte i, og det er en sang, som bruges i mange sammenhænge – også uden for kirken.

» Gospel-venskaberne har en ekstra dimension i forhold til mine andre venner. «

Laila Reinholt

Jeg er opvokset i en ikke-kristen familie, hvor det bærende i livet var troen på sig selv. Som barn kom jeg dog meget hos mine bedsteforældre, som var aktive i frikirke miljøet og havde den kristne tilgang til livet. Jeg var fascineret af den tryghed, der kunne opleves i regelmæssig aftenbøn og i det at blive velsignet.

Når man er vokset op uden en tro, må man bære alle byrder selv og har ikke på samme måde mulighed for at lægge tingene fra sig. I mit voksenliv har jeg fundet, at den kristne tro giver rigtig meget mening for mig. Det er godt for mig at kunne lægge ting hen, ikke kun til trøst, men også i glæde. Jeg har været søgende, men da jeg begyndte at synges gospel, faldt det på plads for mig, og jeg blev troende. I vores

» Korraftenerne giver mig energi og glæde og en tro på fællesskabet. «

kor kunne jeg mærke, at jeg befandt mig rigtig godt med, at vi startede korøvelsen med indledning og bøn, og at vi nogle gange sluttede med at synges en velsignelse. Der fik jeg en aha-oplevelse: Det er lige præcis i dét, jeg hører til!

Fællesskabet i mit kor betyder rigtig meget for mig. Jeg kalder det min gospel-familie, som jeg er sammen med hver mandag. Der er en helt særlig tillid, åbenhed, rummelighed, imødekommenhed og kærlighed, som gør, at både jeg og min familie og venner føler sig godt taget imod. Korraftenerne bestyrker mig i, at det er det rigtige valg for mig. Det giver mig energi og glæde og en tro på fællesskabet. I koret er vi på samme frekvens på trods af alle vores forskelle – vi har samme fællesnævner. Jeg fjedr bare glad og syngende på vejen hjem.

Gospel er frihed

De seneste 25 år er gospel bare vokset og vokset i Danmark. Intet tyder på, at interessen er på vej ned, tværtimod. Nye kor og fællesskaber opstår. I dag synger op mod 4.000 danskere i gospelkor – og de bliver »afhængige« af det. Interview med Hans Christian Jochimsen, en af Danmarks førende gospel-instruktører.

Hans Christian Jochimsen

- 43 år, gift og har tre børn
- Uddannet klassisk pianist på musik-konservatoriet
- Gospelinstruktør i 25 år, pt. to kor i København
- Workshops med tusindvis af deltagere i USA, Norge og Tyskland
- Initiativtager til Sommergospel på Gerlev Idrætshøjskole fire uger hver sommer
- Musikalsk leder af The Gospel Fellowship
- Nyeste cd: »Let me fly«

[≡] Lone Møller-Hansen
[📷] Private

For 25 år siden bed gospelmusikken med Etta Cameron i spidsen sig fast i Danmark. Inden da var der flere kirker, der havde gospelkor, men nu begyndte korene at bestå af mennesker, der ikke normalt gik i kirke. Det var nyt. Det er nu det mest almindelige, men også noget af det særlige i Danmark – og Europa.

Mange tiltrækkes af gospel på grund →

→ af den frihed, der ligger i gospel-DNA'et. Vi lever i meget faste rammer. Alt i vores samfund er kontrolleret. Gospelmusikken bryder med det og bryder deltagernes personlige grænser. Man kan synge om tro, selvom man ikke ved, om man tror. Man kan synge om kærlighed, selvom man er fuld af mindreværd. Og om frihed, selvom man føler sig låst fast. Det bliver simpelt-hen vanedannende at synge gospel.

Startet i Skandinavien

I alt er der 3-4.000, der synger gospel i knap 150 danske kor. Der er nok ca. 100 danske gospelinstruktører. Af dem er der cirka en håndfuld, der lever udelukkende af gospel. Den europæiske gospel er startet i Skandinavien og bevæger sig sydpå. I

Polen er gospel introduceret af en dansk kvinde, og i Tjekkiet havde jeg den første gospel-workshop for 12 år siden. Det blomstrer. Der skal ofte bare en gnist til.

Sommergospel

Hver sommer deltager 5-600 mennesker i en uges gospelhøjskole. Det startede for 12 år siden, mens den nye biskop i Viborg, Henrik Stubkjær, var forstander på Dia-konhøjskolen i Århus. Han havde en tom skole om sommeren... Dér var vi i tre år, og så rykkede vi til Gerlev. Her kommer også deltagere, der bare vil på højskole, og som *aldrig* har sunget gospel. De kommer ind i et intenst græsrods miljø – og bliver grebet. Men det er i korene, livet leves. For de fleste er det en af ugens mange aktiviteter, men nogle er dedikerede. De synger i flere kor, deltager i alle workshops og koncerter.

Gospelkirker

I årenes løb har mange prøvet at integrere et gospelkor i deres menighed – uden held. Jeg tror, man skal opgive »at få en trekant til at passe i et firkantet hul!«

Mange af gospelkorene er i sig selv en lille kirke. Hvis man ikke er troende, når man begynder at synge, vil mange opleve noget, når de synger; de græder, bliver mere glade, får åndelige oplevelser. De får en fantastisk energi, når vi synger sammen. Vi må nok indse, at vores gudstjenester både i folke- og frikirker er for anderledes

i forhold til den oplevelse, folk har i deres gospelkor. Folk får ikke den samme intense oplevelse, som i deres kor.

The Gospel Fellowship

I stedet prøver »The Gospel Fellowship« at skabe kirke på gospelmusikkens præmisser. Det er spændende og giver god mening. Folk føler sig hjemme. De kommer fra korene, genkender sangene og stilen. De, der kommer fra en etableret kirke, vil måske opleve, at de savner noget, men de, der aldrig har gået i kirke før – de synes, der er en hel masse kirke! Vi har både Bibel, nadver og bøn. Musikken fylder bare mere, og vi forsøger at få en kortere prædiken, men det afhænger jo af præsten...

Langsomt opbygger vi et menigheds-fællesskab, der ikke er event-baseret. Vi har netværksgrupper og en månedlig gospel-brunch. Hver måned er der Gospel Celebration, og de fleste måneder også en meditationsgudstjeneste, som vi kalder Gospel Meditation. Derudover har vi forskellige sociale projekter såsom Gospel Aid.

Flere steder er der på forskellige menneskers initiativ dannet et gospelfællesskab. Foruden i København og på Bornholm er der noget i gang i Aalborg, Kolding og Odense.

Et af de steder, det er lykkedes allerbedst at lave gospelkirke, er i Metodistkirken i Odense. Der er endnu ikke et formaliseret netværk imellem gospelfællesskaberne. Det skyldes ikke uvilje, men mangel på ressourcer. Alt foregår frivilligt, både når vi laver kirke i København og laver gospelkor i Østeuropa.

Kom på banen

Man taler om gospelbølgen. En bølge flader ud, og intet tyder på, at gospel gør det foreløbig. Folk vil stadig gerne synge, og gospelkorene vil stille og roligt vokse. Ikke eksplosivt, men det vil sprede sig endnu mere. Når først folk begynder at synge, bliver de ved. Der er 25 gospelkor alene i København. I mine to kor kommer der 800 sangere hver uge, og der er andre kor, der også er store og voksende.

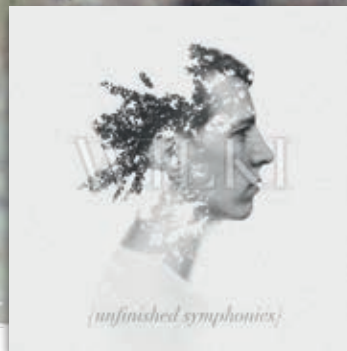
Jeg håber, at flere fra etablerede menigheder går ind i arbejdet med at lave gospelkirker og tænker kirke på en anden måde. Det gælder både fri- og folkekirker. Det er ikke nogen undskyldning, at »gospel er ikke lige os«... For det er da ærgerligt, at så mange tusinde frivilligt går i kirke en gang om ugen, og så vil den etablerede kirke ikke involvere sig. Her er rig mulighed for alle, som har lyst til at være i mission.

» Folk vil stadig gerne synge, og gospelkorene vil stille og roligt vokse. «

Hans Christian Jochimsen og dansk gospel er populært i udlandet. Her en bulgarsk pige med hans autograf på ryggen.

WILKI LEVERER DYB LYRIK

›Hope is a Symphony‹ – sådan lægger Christoffer Wilki Nielsen, under kunstnernavnet Wilki, ud på sit nye album ›Unfinished Symphonies‹.

[≡] Casper Jonstrup Hansen

[📷] Carolina Segre Høyer og
Jeppe Stoltenberg

Christoffer Wilki Nielsen kendes fra bandet Reflekt – et band baseret i Roskilde, som primært spiller musik med

kristne tekster – fra lovsangskurset LEVIT og fra lovsangledelse i regen og på sommerstævner i årenes løb.

Stor variation i stil og indhold

Albummet fanger lytterens interesse med dyb lyrik, spændende arrangementer og fængende melodier. Lyrikken er fyldt med refleksioner over liv, tro, håb, frihed og efterfølgelse af Kristus. De forskellige stemninger spænder lige fra det storladne og håbefulde til tomhed og ensomhed samt længsel og dybde.

Musikalsk har vi at gøre med nordisk pop. De akustiske og naturlige elementer blandes organisk sammen med det elektroniske på en særdeles smagfuld måde.

Der er både regulære popnumre i bedste Coldplay-stil, melankolske ballader, og så har en enkelt selvskrevet salme såmænd også sneget sig ind.

Jeg vil på det varmeste anbefale dette album til både ung, gammel og dem midt i mellem. ›Unfinished Symphonies‹ kan bestilles for 95,- (inkl. fragt) på iTunes eller på www.unfinishedsymphonies.dk.

Casper Jonstrup Hansen:

- læser psykologi
- ansat som lovsangsleder i Aarhus Baptistmenighed
- sangskriver

Kunsten at følge efter

Camilla Westen er præst i Baptistkirken Bornholm og har i et par år været med til at lave Sommerstævne på Lindenberg. Nu har baptist.dk sat hende stævne for at lære hende bedre at kende. Det blev til en snak om Kirken, kald og Kristus – og hvordan vi kan give Guds-troen videre til vores børn.

[☰] Maria Klarskov
[☑] Kasper Klarskov

»Jeg oplever, at Gud har kaldet mig til at leve sammen med Ham. Jeg er ikke vokset op i en kristen familie, men jeg har oplevet, at det giver mig dyb fred at tro på, at Gud er der altid.« Camilla kommer

fra et møde i Aalborg og mødes med mig i København på vej hjem til Bornholm. Det første, hun fortæller, er, at hun er rigtig træt, men det mærkes nu ikke. Fra starten er hun helt til stede og engageret. »Det har ikke været en langsigtet plan i mit liv at blive præst, men det var ligesom dér, jeg blev ledt hen. Min interesse var teologi, så derfor begyndte jeg at læse. Ret hurtigt begyndte jeg at undervise. Det er det, jeg kan og er god til.«

Hvad er vigtigt for dig at formidle, når du underviser?

»Jeg tænker meget i målgrupper. Det er vigtigt for mig, hvem jeg skal tale til. Til mennesker, som ikke kender Gud, er det vigtigst, at Gud vil dig. »Jesus elsker dig« er

lidt en kliché, men en sand kliché. Og det er nok noget, som mange ikke ved. Jeg tror, at skyld fylder meget i folks bevidsthed. Det virker svært at opnå det at være kristen. De fleste tænker, at der er mange krav, man skal leve op til. Så det er vigtigt for mig at formidle, at Jesus gerne vil os alle.«

»Når jeg taler til kirken, handler det ofte om ansvar. Det at være kristen handler fx ikke om, at kirken er en organisation, man er medlem i. Det at være kristen handler om efterfølgelse, at forsøge at være mere lig og leve sammen med Kristus. Hvis vi

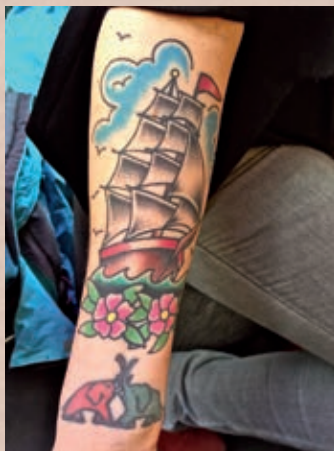
» Det giver mig dyb fred at tro på, at Gud er der altid. «

» Det er meget mere radikalt at følge efter Jesus, end vi har lyst til at se i øjnene. «

forsøger at følge efter Jesus, er det sådan set ligegyldigt, om du er medlem det ene eller andet sted. Som kirke og kristne har vi et ansvar for at leve det liv, som Gud har kaldet os til.«

Hvordan ser det kald ud?

»Kirken har to opgaver: At være en profetisk stemme i verden, som peger hen mod Jesus, og at møde menneskers behov dér, hvor de er. Det bliver skævt, hvis vi kommer til at fokusere for meget på det ene.« Camilla stopper op et øjeblik for at finde de bedste ord. Man mærker hurtigt, at hun har et hjerte for at undervise. »Kirken skal forkynde evangeliet i ord og handlinger. Igennem ordet skal

vi fortælle om Kristus, så mennesker lærer Ham at kende. Men det sociale ansvar er for mig også en stor del af Kirkens eksistensberettigelse. Allerede i Det nye Testamente ser vi, at man i kirken tager vare på hinanden – blandt andre enkerne og de faderløse.«

»Det at følge efter Jesus kan jo se ud på mange måder, men jeg tror, at det grund-

læggende handler om, at vi skal turde være mindre optagede af os selv. Vi skal være vores egen familie, have karrieren, huset, bilen og tøj. Denne selvdyrkelse foregår også i kirkerne. Nogle gange tror vi, at vi som kristne får tjekket af på vores kristenhedsskema ved at komme i kirken om søndagen. Jeg plejer at sige: Man er ikke

kristen, fordi man kommer i kirke, men man kan godt være kristen og komme i kirken«, griner hun, og ser så alvorligt på mig. »Det er ikke det, der betegner det kristne liv. Det kristne liv koster noget, og det er noget, som også jeg har svært ved at finde ud af i mit liv.«

»Jeg tror, at en nøgle er at begynde at se mere kon-

kret på Jesus. Det føles lidt farligt at sige, men vi må for at følge efter Jesus turde kigge på ham og se, hvad han egentlig forventede af sine efterfølgere. For eksempel gik Jesus ikke meget op i, at de kristne gav tiende, men at hans disciple gav slip på det hele og fulgte efter ham!« Camilla ser både begejstret og bedrøvet ud: »Det er nok meget mere radikalt at følge efter Jesus, end vi har lyst til at se i øjnene. Samtidig

er det altafgørende at forstå, at det ikke er vores projekt. Paradokset er, at vi har et ansvar selv, men at vi ikke kan gøre det i egen kraft. Vi er både mennesker med et frit valg, og vi er fuldstændig afhængige af Ham. Den balance er svær for os at gribe, for det kan virke som modsætninger. Det tror jeg dog ikke, det er.«

Du har tre børn. Hvordan lærer vi bedst vores børn om Jesus og om efterfølgelse?

»Det synes jeg faktisk er sværere, end jeg troede, det ville være. Umiddelbart er svaret jo enkelt nok: Ved selv at følge efter! Men det er ikke enkelt.« Camilla fortsætter: »Det vigtigste for mig er at hjælpe mine børn til selv at finde ud af, hvem Jesus er. Min søn Rocky siger: »Ja, ja, mor. Lad os bare bede, men Gud gør jo alligevel ikke noget.« Dér bliver det vigtigt for mig ikke bare at sige: »Jo, jo. Selvfølgelig gør Gud altid det, vi beder om.« Jeg tror, Gud har styr på tingene, men jeg må jo give Rocky ret i, at det ikke altid ser sådan ud. Gud handler ikke, som vi gerne vil og forventer, og jeg forstår det heller ikke altid. Det er vigtigt for mig at tale med mine børn om skuffelser, forventninger, håb og nåde – og at lære dem selv at søge Gud og at finde ud af, hvordan de hører Guds stemme.«

Navn: Camilla Westen

- Alder: 37 år
- Gift med Daniel og mor til Oktober (9 år), Rocky (7 år) og Coco (1½ år)
- Har været ansat i Baptistkirken Bornholm siden 2012
- Har lavet Sommerstævner siden 2012
- Er vild med tatoveringer og har selv fire

Rebild Efterskole

»Hvert enkelt menneske er unikt og med en særlig værdi«. Med det udgangspunkt møder de ansatte på Rebild Efterskole (RE) eleverne hver dag. Citatet er fra skolens værdigrundlag, men det er også den indgangsvinkel, man som ansat på RE skal have.

[≡] Lotte og Troels Schrøder
[📍] Rebild Efterskole

RE er en lille efterskole i Himmerland, hvor sport og adventure fylder meget af skemaet. Selvfølgelig ved siden af de obligatoriske boglige timer og »dannelsesstimer«, en meget vigtig del af et efterskoleophold. Vi er pt 60 elever. Det er noget under gennemsnittet for danske efterskoler. Dagligdagen er fyldt med tempo, udfordringer og forventninger – startende med morgentur kl. 07.00, timer indtil kl. 18.00, derefter spisning, rengøring, lektietime og »fri leg«.

Relationer og værdier

Da vi er en lille skole, kender alle elever hinanden, og alle lærere og elever møder hinanden hver dag. Hver enkelt elev bliver vejledt og udfordret med det mål, at de får et godt og indholdsrigt liv med gode værdier og tro på sig selv.

Rebild Efterskole Sport & Adventure:

- Første elevhold: 1980
- Elever: 60
- Ansatte: 15
- Beliggenhed: I byen Rebild, midt i Rold Skov
- www.rebildefterskole.dk
- www.facebook.dk/rebildefterskole

Sport og adventure

De fagområder blev for ca. 8 år siden opprioriteret, da vi havde et ønske om at udfordre eleverne mere. Vi er placeret midt i Rold Skov, lige ved Rebild Bakker, så vi bruger naturen meget. Alle elever har en af følgende linjer: adventure, badminton, fitliving, mountainbike eller fodbold. Det giver et højt aktivitetsniveau med mange oplevelser – både ind og ud af huset.

Boglige fag er højt prioriteret

Derfor har alle elever fx dansk, matematik og engelsk på samme tid. Det giver mulighed for fleksibilitet i forhold til niveaudeeling, interesser, køn m.m.

Udvikling til selvstændige voksne

Uanset om det er undervisning, rengøring, udenlandsture eller aftenarrangementer, er vores mål at skubbe eleverne, så de fortsætter deres udvikling imod at blive voksne selvstændige mennesker, for hvem livet er fantastisk på trods af de udfordringer, livet møder alle mennesker med.

Det gør vi bla. gennem morgensang, hvor livets store spørgsmål behandles, gennem sang og gennem planlagte personlige samtaler med kontaktlærere. Det sker også gennem lektionerne: medborgerskab, livskundskab, fællestimer, husmøder, hvor holdninger, tanker og tro diskuteres og drøftes.

En bred sammensætning af unge

Skolen har – som I måske ved – rod i de nordjyske baptistmenigheder. Det er vi glade for og stolte af, men i dagens Danmark er det en udfordring at få kommende elever til at tro på, at vi ikke er en missionerende skole. Det ser vi nemlig ikke som vores opgave.

Vi vil rigtig gerne have flere »baptistbørn«, men det vigtigste er, at vi har en bred sammensætning af unge mennesker med forskellige udgangspunkter. Det giver en enorm dynamik, og alle bliver nødt til at forholde sig til sig selv, når de møder elever, der tænker og lever anderledes, end de selv gør.

Vi har næsten hvert år 1-2 muslimske elever. Det giver snak, når vi fortæller fra Det Gamle Testamente, og en muslimsk elev midt i morgensangen højt fortæller, at den historie også står i Koranen. Måske er vi ikke altid så forskellige, som vi tror. Derfor skal vi tale om og respektere vores forskelligheder.

Fællesskabet i centrum

Som mennesker trives vi bedst som del af et fællesskab. Det kræver, at man vil være med og er parat til at give noget af sig selv, at gå på kompromis. Mange tidligere elever har fortalt, at netop den læring har de nydt godt af i deres videre liv.

SKAT førte to menigheder sammen

Fakta

Efter 1. januar 2015 skal en menighed have minimum 50 medlemmer over 18 år for at kunne opretholde fradragsretten efter Ligningslovens § 8 og § 12.

17 menigheder i BaptistKirken har under 50 myndige medlemmer. BaptistKirken har etableret et projekt, der betyder, at menighedernes medlemmer kan indbetale til BaptistKirken og modtage fradrag. Det valgte 13 menigheder at benytte sig af. To menigheder valgte at slutte sig sammen. Det var Ringsted Frikirke og Slagelse Baptistmenighed.

Ringsted havde før sammenlægningen 40 voksne medlemmer, mens de i Slagelse er 30 med børn, 19 af dem er voksne over 18 år.

Havde det ikke været for SKAT's nye regler om fradrag for menighedsbidrag, så er det ikke sikkert, at det var sket – lige nu. Men derfor kan det godt blive til velsignelse, at de to baptistkirker Ringsted Frikirke og Slagelse Baptistmenighed er blevet til én menighed.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] private fra Ringsted Frikirke

»Vi har gennem de seneste år haft en god kontakt til hinanden som nabomenigheder. Menigheden i Slagelse har benyttet dåbsgraven i Ringsted Frikirke, og vi er mødtes til gudstjenester og undervisning«, fortæller menighedsleder i Ringsted Frikirke Hans Ole Kofoed.

Langt over 50 myndige medlemmer

Ingen af menighederne tæller et tilstrækkeligt antal medlemmer til at opfylde betingelser for at opnå skattefradrag, men tilsammen er de langt over det krævede

antal myndige medlemmer. Formelt set er menigheden i Slagelse derfor nu en kreds under Ringsted Frikirke, og vedtægterne i de to menigheder er blevet harmoniserede. Der er nogle få administrative rutiner, som er under tilpasning.

Hans Ole Kofoed forklarer: »I Ringsted har vi en revisoruddannet regnskabschef, som stiller sig til rådighed med den nødvendige hjælp i denne proces«. Og han fortsætter: »Vi har indgået en aftale om, at vores sammenlægning også skal udmønte sig i fælles aktiviteter. Fx har vi i Ringsted afholdt et vellykket Alpha-kursus, hvor nogle af de unge fra Slagelse deltog«.

Aktive danske pensionister og vietnamesiske familier

En overvejende del af Ringsted Frikirkes medlemmer er aktive pensionister. Menighedslivet er ret traditionelt. Gudstjenesten hver søndag er den primære anledning med stor tilslutning. Mange af menighedens medlemmer og kontakter er aktive i cellegrupper, som tager hensyn til en ret

Hans Ole Kofoed
(til venstre) og
Blung Dieu
(til højre).

» Vi holder stadig gudstjeneste på vietnamesisk de fleste søndage. «

stor geografisk spredning. Søndagsgudstjenesterne gennemføres med såvel egne prædikanter som gæster fra andre kirker. Menigheden i Slagelse består primært af familier med vietnamesiske rødder, og man holder stadig fast i sit modersmål ved samlingerne.

»Vi vil fuldt ud respektere den kultur, som råder i Slagelse-menigheden, men samtidig kan vi hjælpe, når den nye generation gerne vil undervises på dansk, og dermed kan vi være med til at fremme det danske sprog imellem generationerne«, forklarer Hans Ole Kofoed.

Glade for initiativet

Blung Dieu, der er kredsleder i Slagelse, er meget begejstret: »Vi var parate til at droppe skattefradraget, men så kontaktede Hans Ole Kofoed os, og det var godt! Vi holder stadig gudstjeneste på vietnamesisk de fleste søndage. Hver anden måned tager vi til Nykøbing Falster og mødes med vietnameserne der, og en gang imellem tager vi til Ringsted og fejrer gudstjeneste sammen. Der er altså ikke gået noget fra os, fordi vi er fusioneret. Tværtimod. Vi har fået noget ud af at gå sammen. Vi tager oftere til Ringsted end før, og de kommer også hos os.«

Blung Dieu forklarer: »Vi har ikke holdt

et Alpha-kursus i mange år i Slagelse, og det er godt for børnene, som er 13-14 år, at deltage. Så spiser de sammen, og de elsker dansk mad. Børnene er meget danske – de er jo født her i Danmark, og de er som indfødte. Fusionen betyder, at vi lærer

hinanden bedre at kende og bliver en rigtig stor familie«.

Sammenlægningen blev fejret den 7. september ved en festgudstjeneste, som også markerede Ringsted Frikirkes 10 års fødselsdag.

Dette er første artikel i en serie om *tro og spiritualitet* med fokus på, hvordan det åndelige liv blandt kristne leves i praksis – personligt og/eller i kirkens fællesskab. Seriens mål er, at vi må se rigdommen ved bønnens mange facetter og storheden ved det åndelige livs mangfoldige udtryksformer. En gennemgående inspirationskilde er egne erfaringer og bøger om det åndelige liv af *Richard Foster*.

At komme hjem – en invitation til bøn

Bedemøder er kedelige. Bøn samler ikke mange deltagere. Bøn er for de særligt fromme og introverte kristne. Bøn er slidsomt og trættende i længden.

[≡] Torben Andersen
[†] Collage: Ole Steen

Hvorfor skal vi egentlig bede, Gud kender jo vores tanker og problemstillinger i forvejen? Og hvordan skal jeg bede? Andre er bedre til at formulere sig end mig! Vores fordomme og undskyldninger kan blive ved. Hvordan har du det selv med bøn – personligt og/eller i kirken?

Bøn handler om relation og nærvær

Bøn handler dybest set ikke om dig eller mig, men om Gud. Det er ikke vores tanker, der er de afgørende i bøn, men derimod Guds kærlighed og tanker om os. Udgangspunktet for et rigt bønsliv er at finde hos

Gud og i troen på ham. Når vi beder, finder vi ofte motivationen i de problemstillinger, vi kender til, eller ved at se på den lidende verden som sådan. Her finder vi mange relevante emner for forbøn, men den grundlæggende og holdbare motivation for bøn finder vi i vores relation til Gud. Vores bønsliv afslører vores gudsforhold eller mangel på samme – og omvendt.

Glæden og taknemligheden ved at være et Guds barn og kende ham som Den hellige Treenige: Fader, Søn og Helligånd er dét, der giver den stadige næring til bønnen – sammen med erfaringen af Guds nærvær personligt og i kirkens fællesskab. Bøn er altså at åbne sig for det åndelige livs virkelighed. Bøn hører sig ikke bare til

for en kristen, men udtrykker netop, at vi er der, hvor vi dybest set hører til i forholdet til Gud. Bøn handler om relation og nærvær!

Bøn er at være hjemme hos Gud

Jeg har lånt overskriften fra forordet til Roger Fosters bog om bøn¹, hvor billedet »at komme hjem efter at have været langt borte« uddybes. Udgangspunktet er Guds kærlige hjerte, der banker for den enkelte af os. Gud længes efter samvær og græder over vores selvoptagethed og afstandtagen. Gud inviterer os til at komme hjem, hvor vi hører til. Hjem til det, vi blev skabt til: Et liv i en bevidst åndelig relation til ham. Foster beskriver et hjem med rum til forskellige former for samvær og samtaler.

1) Richard Foster:
Prayer – Finding the Hearts' True Home
London: Hodder & Stoughton 2005

» Den grundlæggende og holdbare motivation til bøn finder vi i vores relation til Gud. «

Hjemmet med de mange rum

Gud inviterer os ind i sit hjertes dagligstue, hvor vi kan iføre os vores gamle slippers eller sidde i strømpesokker og bare være frit til stede. Han inviterer os ind i det venlige køkken, hvor vi hyggesnakker og taler om stort og småt og har det sjovt. Han inviterer os ind i sin energigivende spisestue, hvor vi får noget at spise og drikke og kan holde festmåltid. Han inviterer os ind i sit studerekammer, hvor vi kan udfordres, lære og vokse i det åndelige liv. Og vi må stille

» Gud inviterer os til at komme hjem, hvor vi hører til. «

alle de spørgsmål, vi vil. Han inviterer os ind i sit kreative værelse, hvor vi kan være medarbejdere på hans gøremål, og hvor vi involveres i diverse planer og handlingers resultater. Og han inviterer os ind i sit hvilested, soveværelset, hvor vi finder ny fred og ro, og hvor vi billedlig talt kan være nøgne for ham, sårbare, forsvarsløse og frie. Dette er også stedet for den dybeste intimitet, hvor vi kendes fuldt ud.

Guds invitation til bøn

Guds hjem er et billede på Guds hjerte. Ser du de mange muligheder for fællesskab med Gud? Vi har lov at være hjemme hos Gud – det er da værd at takke for! Han inviterer til bøn. Lad os derfor alle bede!

Torben Andersen

- præst i Hjørring Baptistmenighed
- uddannet på Det teologiske Seminarium i Tølløse
- tidligere medlem af BaptistKirkens ledelse
- født på Bornholm i 1958, gift med Else-Marie og far til to døtre

Dåb og baptister hører sammen. Redaktionen har bedt Bent Hylleberg skrive om **den kristne dåb** set i relation til bladets temaer gennem 2015. Dette er den første artikel.

Gospel, glæde – og dåb?

[≡] Bent Hylleberg
[📷] Kenneth Jensen med flere

Disse tre begreber hænger ualmindelig godt sammen. Alligevel er der ting, der undrer mig. Dem vender jeg tilbage til. Først noget om begrebernes sammenhæng.

Gospel og glæde

Ordet *gospel* kommer fra et oldengelsk ord, der betyder »gode nyheder«. Bagved ligger et kendt græsk ord: *Evangelium*. I antikkens politiske verden betød det annoncering af en god nyhed for alle. Herfra kom det ind i Ny Testamente. Paulus bruger det som betegnelse for »det gode budskab om Jesus som Herre og Frelser«. Og Markus indleder sin Jesus-historie sådan: »Begyndelsen på *evangeliet* om Jesus Kristus, Guds søn«.

Den store fare for mange af os er i dag den ensomhed og tristhed, der stammer fra et velbjerget og småligt hjerte – ofte forbundet med et sygt løb efter forlystelser og

forbrug. Er det på den baggrund, at gospel-sang i dag er blevet så populær? Midt i alt det triste spreder den glæde, og budskabet sætter os fri! Genren stammer fra 1800-tallet, hvor gospel blev anvendt om »de sorte kirkers« sange, der handler om befrielse fra slaveriet. Glæde og håb er grundtonen i det evangelium, der knytter sig til gospel.

Gospel og dåb

Jeg lytter ofte til gospel – bl.a. sunget af *Liberty* fra Tølløse. Et pæredansk kor, hvis navn betyder »Frihed«! Flere af korets sange handler om dåb. Det glæder en baptist! En af dem begynder sådan: *Take me to the water to be baptized*. Teksten er enkel: »Tag mig med til floden for at blive døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn! Jeg er blevet genfødt af Helligånd, rensat i Lammets blod, frikøbt af Jesus – ja, jeg er blevet sat fri! Tag mig med til floden!«

Sangen handler naturligvis om den kristne dåb og det liv, der følger efter. Men floden er også symbol på Ohio-floden, der var grænsen mellem de stater, hvor slaveri

var tilladt, og stater, hvor negrene var frie. Her i floden blev alle fodspor bogstaveligt talt skyllet bort – et liv i frihed ventede efter neddykkelse i dåbens vand. Dåben blev altså et synonym for frihed fra slaveriet. Et Gudsfolk, der fulgte i Jesu fodspor, opstod her. At gå gennem dåbens vand ud i frihed til tjeneste for andre – dét blev budskabet i sådanne gospelsange.

Dåb og glæde

Det er ikke nyt, at dåb og glæde hører sammen. Sådan var det hos de første kristne, hvor der fortælles om en nydøbt, at »han fortsatte sin rejse med glæde!«¹ Paulus begrundede det således: I dåben bliver vi begravet sammen med Kristus. Og ligesom Gud lod Kristus stå op fra de døde, er vi – fra dåbens øjeblik – også begyndt at leve et nyt liv.²

Glæden er rodfæstet i Jesu opstandelse – og fra dåbens øjeblik er vi allerede nu på vej mod vores egen opstandelse. Derfor skriver apostlen Peter også til de nydøbte: »Glæd jer over at få lov at lide på samme

1) Apostlenes Gerninger kap. 8, vers 39.

2) Romerbrevet kap. 6, vers 4.

» Der er visse kristne,
der ser ud i hovedet
som en fastetid uden påske. «

måde som Kristus led, for så kan I også glæde og fryde jer over at møde ham, når han kommer i sin herlighed.³ Det er noget af en sådan glæde, der allerede nu stråler fra mange ansigter, der synger gospel!

Dobbelt undren

Først undrer jeg mig over, at gospelsangere år efter år kan synge om den glæde, der hører til dåbens liv med Kristus – uden selv at lade sig døbe! Hvorfor får fx bønnen ›Take me to the water to be baptized‹ sjældent den konsekvens, at gospelsangerne bliver døbt?

Dernæst undrer det mig, hvorfor så mange af os, der engang blev døbt, lever vores liv uden at udtrykke dåbens glæde! I sin seneste bog konstaterer pave Frans følgende: ›Der er visse kristne, der ser ud i hovedet som en fastetid uden påske.⁴ Hvorfor kan det ikke ses på os, hvis vi er blevet døbt? Hvorfor rejser vi ikke videre med glæde?

Ohio-floden – grænsen mellem slaveri og frihed før den amerikanske borgerkrig i 1861-65. Floden symboliserer dåben, der fører ind i et helt nyt liv i frihed og glæde!

3) 1. Peters brev kap. 4, vers 13 fra Bibelen på hverdagsdansk.

4) Pave Frans: *Evangeliets glæde*, Ansgarstiftelsens Forlag 2014, s.17.

Logo bestod prøven

I 2013 udskrev BaptistKirkens ledelse en logokonkurrence. Vinderforslaget forelå i juli 2014. I november skulle landskonferencen tage stilling til forslaget om et nyt logo for BaptistKirken.

[≡] Else Skov Villadsen

En debat blev det ikke til på landskonferencen. En enkelt gav udtryk for, at grafikken var flot, men der var usædvanlig stor enighed om, at forslaget til nyt logo ikke signalerer kirkesamfund.

Nogle deltagere havde derhjemme lavet »voxpop«-undersøgelser. Der blev gættet på meget forskelligt, men ikke på en kirkes logo.

»Lad os holde fast ved det splintrede kors«, lød meldingen til ledelsen – der havde vejret stemningen og derfor allerede havde spurgt Karl Heilesen, kunstneren bag det nuværende logo fra 1989, om tilladelse til en bearbejdelse. Man vil nu arbejde videre med en nytænkning eller tilpasning af det kendte og højt værdsatte logo.

Motivet med det splintrede kors kan også ses i de smukke glasmosaikker, som Karl Heilesen har udført i bl.a. Hjørring og Nørresundby baptistkirker.

Døbt

Holbæk

12.10.2014: *Florence Mupfasoni*, f. 27.10.1976

Nakskov

13.09.2014: *Belle Irakoze*, f. 25.08.2000

Odense

16.11.2014: *Gun Aung Labang*, f. 11.07.1992
07.12.2014: *Berit Krak Søndergaard*, f. 31.10.1975

Ringsted

26.10.2014: *Pernille Andersen*, f. 23.12.1991

Sæsing

09.11.2014: *Dorthe Balsler Pedersen*, f. 17.07.1971
07.12.2014: *Rikke Tougaard Steensen*,
f. 12.12.1996

Optaget

Hjørring

05.10.2014: *Hans Nielsen-Englyst*, f. 31.03.1940

Odense

16.11.2014: *Thein Thein Htce Kapaw*, f. 12.01.1983,
døbt i Burma 15.03.2005

16.11.2014: *Saw Than Zaw Htce Kapaw*,
f. 06.04.1977, døbt i Burma 15.02.1992

16.11.2014: *Ah Cha Labang*, f. 06.08.1986,
døbt i Burma 06.02.2002

16.11.2014: *Nan San Labang*, f. 16.04.1972,
døbt i Burma 27.11.1997

Ringsted

21.09.2014: *Brenda Leah Rød*, f. 24.07.1979

Tølløse

02.11.2014: *Lars Bremer*, f. 17.01.1960

Døde

Hjørring

Astrid Jacobsen, født 26.09.1916,
døbt i Østervrå 02.12.1951, døde 16.11.2014

Lolland

Ruth Jørgensen, f. Hansen, født 23.06.1925,
døbt i Sønderjyllands mgh. 08.10.1944, døde
28.11.2014

Odense

Betty Winther Andersen, født 12.01.1912,
døbt i Odense 20.02.1938, døde 30.11.2014

Roskilde

Poul Jørgen Hansen, født 23.05.1923,
døbt i Bornholms mgh. 10.12.1939,
døde 12.10.2014
Agnes Emilie Jørgensen, født 22.04.1927,
døbt i Nyrup 05.12.1943, døde 25.11.2014

Silkeborg

Edith Johanne Jensen, født 09.05.1918,
døbt i Hjørring 03.04.1932, døde 07.11.2014

Sydjylland

Jensine Marie Röser, født 06.08.1919,
døbt i Jetsmark 20.05.1934, døde 29.10.2014

Sæsing

Anna Margrethe Nielsen, født 16.08.1947,
døbt i Østervrå 19.03.1967, døde 26.11.2014

Tølløse

Thorkild Mikkelsen, født 11.02.1927,
døbt i Brande 03.10.1948, døde 16.10.2014

Vodskov

Bent Ole Pedersen, født 02.03.1938,
døbt i Gandrup 18.04.1954, død 09.11.2014
Birthe Mortensen, født 28.09.1940,
døbt i Gandrup 11.04.1956, død 27.11.2014

Nye medarbejdere med kendskab til Burundi og Rwanda

Line og Rasmus Hylleberg rejser i januar måned til Burundi med deres tre børn på fem, otte og ti år. Her udtrykker de overvejelser om at rejse ud og begynde en ny tilværelse i uvante omgivelser.

[] Maria de Melo Lundegaard

[] Kurt Bøgsted og private

Hvem er I?

Rasmus: Vi er en samfundsengageret baptistfamilie med rødder i Tølløse. Vi har begge gennem mange år været involveret i udviklingsarbejde både herhjemme og internationalt i forskellige organisationer som Dansk Ungdoms Fællesråd, Ungdommens Røde Kors, Kirkernes Verdensråd, Burundikomiteen og ikke mindst baptist-

spejderne, hvor vi har fået lov at boltre os gennem mere end 25 år med mange fantastiske oplevelser og opgaver. Line er sociolog og har været myndighedschef i Høje Tåstrup Kommune. Jeg er uddannet i statskundskab og har senest været sekretariatschef for privathospitalernes brancheorganisation.

Hvorfor har I valgt at forlade trygge rammer og gode jobs og flytte til Burundi?

Line: Vi har altid haft lyst til at give både os selv og vores børn muligheden for at bo under fremmede himmelstrøg og få andre perspektiver på tilværelsen end de danske, men det har ikke rigtig passeret i forhold til job og børn. Men da BaptistKirken op-slog to stillinger, som vi kunne se os selv

→ i sammen, var det ikke svært at tage en beslutning om, at det skulle være nu, hvis vi kunne bruges til opgaven. Og det kunne vi heldigvis.

Rasmus: Vi er begge vokset op i kirke- og spejderregi med historier og billeder fra Rwanda og Burundi, og jeg fik lov at være volontør for BaptistKirken helt tilbage i 1994. Derfor har de to lande en særlig plads i vores hjerter. Så selv om Burundi ikke er det letteste og mest bekvemme land at flytte til med tre børn, så har vi en historie med Burundi, og vi håber og tror, at vi også kan være med til at sætte vores lille, positive præg på en fælles fremtid.

Hvor skal I bo?

Rasmus: Vi har fundet et dejligt hus i hovedstaden Bujumbura, som både ligger tæt

» Vi håber, at vores måde at løfte opgaven på vil blive en velsignelse. «

på den skole, vores børn skal gå i, og tæt på Baptistkirkens (UEBB) og Dutabaranes kontorer. Og så er der heldigvis også plads til at spille lidt fodbold i haven!

Hvilket kendskab har I til Burundi?

Rasmus: Jeg var i Rwanda og Burundi i 1994 og har fulgt vores søsterkirker og den politiske udvikling tæt siden. Vi har enkelte personlige relationer til folk i begge lande, som vi glæder os til at komme endnu tættere på.

Line: Jeg var i Rwanda i 2000 på en spejdertur og i Burundi første gang i efteråret, så vi har både en viden om, hvad vi går ind til, og rigtig meget at lære. Vi glæder os til og er spændte på, hvad der åbner sig, når Burundi bliver vores nye hverdag, og vi i højere grad skal dele befolkningens glæder og sorger.

Oplever I det som et kald, at I nu skal rejse til Burundi?

Line: Ja, vi har i hvert fald en følelse af, at tingene passer sammen på alle måder, og vi håber, at vores måde at løfte opgaven

» Vi har enkelte personlige relationer til folk i begge lande. «

på vil blive en velsignelse både for vores familie, for vores søsterkirker i Burundi og Rwanda og for Baptistkirken i Danmark.

Hvad kan I bidrage med?

Line: Udviklingsarbejde handler meget om relationer, om at skabe engagement og ejerskab og om at få udnyttet hinandens kompetencer rigtigt. Vores opgave bliver at være sparringspartnere for lederne i hhv. Burundis baptistkirke og Dutabarane, der er et netværk af kirker, der er gået sammen for at skabe udvikling for de fattigste i landet.

Rasmus: Vi har begge arbejdet med strategi, ledelse og organisationsudvikling både professionelt og frivilligt i mange forskellige sammenhænge. Vi håber, at lederne og medarbejderne, som vi skal samarbejde med, vil opleve, at vores viden og erfaringer kan være med til at styrke og understøtte de visioner, de har for arbejdet.

Line: Og så håber vi, at vi også kan være med til at formidle gode historier på tværs af »vores« kirkesamfund, dvs. mellem BaptistKirken og UEBB/Dutabarane. Mange danske baptister har heldigvis haft mulighed for at besøge Burundi og/eller Rwanda, og mange menigheder følger vores afrikanske søsterkirker tæt og trofast. Den relation

Forbøn for Line, Rasmus og børnene Emil, Anna og Andreas til Landskonference 2.

vil vi gerne være med til at fastholde og udvikle – gerne for endnu flere!

Ser I udfordringer i det?

Rasmus: Det kan man vist roligt sige. Livet i Burundi er for mange en daglig kamp for overlevelse, en virkelighed som jo er langt fra vores. Der vil aldrig være helt så meget på spil for os, som for dem, vi samarbejder med. Det er svært for os at sætte os ind i, og det giver nogle forskellige perspektiver på tingene, og det vil uden tvivl kræve tålmodighed, tillid og åbenhed fra begge sider for at få tingene til at lykkes. Derfor er relationer så vigtige.

Forventninger?

Line: Vi tror og håber på, at det bliver en god oplevelse for Burundis baptister og for Burundis kirker, og vi håber på, at det bliver både spændende og lærerigt for os som familie.

Hvad håber I, jeres børn får ud af opholdet?

Line: En oplevelse af, at verden er meget anderledes uden for Danmark, og at de får

lyst til at vide mere om verden. Både mens vi er afsted og forhåbentlig resten af livet. Og så håber vi, at de får lov at lære nogle sprog, som de også kan få glæde af, når de bliver større.

Rasmus: Og så må de gerne lære, at det ikke er surt at få lektier for, men at det er en stor gave at få lov at gå i skole!

Lam i blandet kor

Vi stod der – vores lille hjemmelavede kor – og sang så godt, vi kunne efter at have været på nogle af de susende, syngende sang- og musikstævner, der ligger lidt tilbage i BaptistKirkens historie. Vores kor havde i fællesskab sparet 100 kr. sammen til betaling af en enkelt tangent på det klaver, kirken havde planer om at købe. Det gav status og berettigelse!

[] Anne-Marie Winther
[] Ole Steen

Denne øveaften var der kun de efterskoleelever tilbage, som ikke kunne komme hjem på weekend. Vi havde kun noderne fra korstævnerne, og ingen kunne spille klaver. Men vi havde lovet at synge til aftengudstjenesten om søndagen, og motivationen var høj.

»Little lamb, little innocent lamb«¹

Dirigenten svingede med armene og satte i gang. Drengene skulle synge partiet med »I'm gonna serve God, till I die«². Det lød drøngodt, når disse efterskole drenge gav

den gas på deres parti. Lyrikken i gospel kan nu som dengang godt bruge lidt fortolkning. For os lød det: »Denne sang handler om Jesus, der passer på os, indtil vi dør, som hyrden passer på sine uskyldige lam«.

Lammet i ulden trøje og krølles

Søndag aften stillede koret op. Islandske sweaters og stort hår var in. Da fyrpasserens søn fra Christiansø med sin evige sweater og sin store manke sang om »innocent lamb«, var der pludselig ikke brug for den store fortolkning. Her stod lammet jo i uldtrøje og krølles sammen med de andre små lam. Ikke den mest storslåede korsang, ikke den store nytænkning i sangvalg, men her var syn og lyd for sagen! Repræsentanter fra Jesu store flok af små lam trængte igennem med en ægthed, der ikke behøvede oversættelse. Sangen fik krop.

En og anden tilhører i Tølløse baptistkirke bad denne søndag aften til Gud om, at sangens tekst dog måtte få lov til at passe for de unge korsangere og for sig selv: »Jeg vil tjene Gud, indtil jeg dør«.

1) »Lille lam, lille uskyldige lam«. 2) »Jeg vil tjene Gud, indtil jeg dør«

DANMARK
PP

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476

Afsender: Baptistkirken i Danmark, Lærdalsgade 7, st. tv., DK-2300 København S, ISSN 1901-4635